

Fläsk hade de, fotogen och sill stod ofta tillsammans i butiken och sillen luktade fotogen.

Lagad mat fanns också i bland. Anna Hökare (Lilla Tomegatan X Hjortgatan)) hade en välhållen och fin butik. Det var en rejäl kvinna och hon lagade fin mat. la in sill, rödbetor, gjorde potatismos. Hennes man hade varit kusk, men förskingrat . Nu förekommer ju inte lagad mat längre.

Hökerier i Lund:

- 1) Hörnet av Grynmalaregatan X Lilla Tvärgatan. På vänster sida om man kommer uppifrån stan (mitt emot Tandkliniken). Till vänster om förstugan låg hökeriet.
- 2) Rosberg: På nuvarande lasarettsområdet. (Norra Vallgatan, Biskopsgatan, Allhelgona Kyrkogata). Upphörde när huset revs 1914 för lasarettets utbyggnad.
- 3, 4) Hörnet St Tomegatan-Ö Vallgatan låg två hökerier. Åt Ö Vallgatan vette Jonssons hökeri, det upphörde 1937-38 innan huset revs (Jonssons dotter, fru Askborn, Stortorget; uppt. anm.) Det andra hökeriet, som vette mot St Tomegatan ägdes först av Herner . De hade sin bostad innanför och gick direkt in i butiken. Efteråt kom Skoog. Hon använde Herners bostadsrum som lagerrum och bodde i en lägenhet ovanför. Olsson efterträdde Hanna Skoog.
- 5) På Själbodgatan, mittemot Stadsgården hade Larsson ett hökeri in på 30-talet, då köpte Fenix huset.
- 6) I Hörnet av Lilla Tomegatan - St Tomegatan (där Holmgrens charkuteri - affär är nu), Holmgren övertog och moderniserade lokalen.

ACC. N:R M. 16936:1

Det var en bestämd skillnad mellan hökerier och speceriaffärer, men det är svårt att säga vari skillnaden bestod. De var små, hökerierna. Det fanns väl ett 100-tals hökerier i Lund förr. De låg t om in på gården i vissa fall. Att de låg i källaren, känner jag bara till från Jutahusen. Annars var det vanligast ett vanligt boningsrum, dit de satte en disk och en våg. Boningsrummet låg bredvid, oftast var det ett litet titthål i dörren mellan butiken och bostaden. Hökerierna fanns kvar på 20- och 30-talen. De moderniserades aldrig, då stängde de dem förr. De var lika små och enkla på 20-talet. Hökar Larsson som hade hökeriet före Jonsson i Hörnet av Ö Vallgatan och St Tomegatan var en riktig hökare han, med Vegamössa. Det var vanligt att mannen hade vegamössa på sig, när han stod i affären. Det var också vanligt att frun stod i hökeriet och mannen hade annat arbete. Nu är alla hökerier borta. De låg alltid på smågator förr.

SPÄCKHÖKARE: Jag vet inte, vad ordet betydde, men min far sa alltid "gå bort till späckhökaren", då jag skulle springa till Larssons på Tomegapsgatan (4). Larssons hökeri skilde sig från de verkligt små hökerierna. Det var trevligt därinne. Målat i ek. Hyllorna var fyllda med varor. Det var större varusortiment då än under Olssons tid nu senare. Olsson målade ju affären i en så tråkig färg, när han hade affären såg det mest ut som ett litet enkelt hökeri än när Larssons ägde den.

Perssons hökeri (Bredgat 32) var också lite bättre hållet.

VARUSORTIMENT: Jag minns inte att det fanns spik och sybehör och sådant, men koks och kol hade de och ved att tända på med, buntad i små trevliga buntar.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

/.

ACC. N:R

M. 16936:3.

7, 8) På Lilla Algatan, 2 st. I Norra hörnet, mittemot Lunds nation; I 3:e
huset på höger hand fr St Tomegatan.

I Spoletorp låg 2 hökerier.

I Källaren på Kävlingevägen 24.

Det blev strängare regler från hälsovården. Det var nog därför många lade
upp. Mjök hade de nog inte.

Skylt: Jag vet inte.

God vän till herr Ekelund: "I Malmö hade de det (skyltar) säkert. Det minns
jag så väl från min ungdom, att det fanns skyltar som det stod hökeri på".

KREDIT: Hos Hökarna kunde man få kredit, det gick inte hos de kooperativa
affärerna, särskilt på vintrarna när inget arbete fanns fick hökarna ge på
kredit. Då gick många som annars handlade i de kooperativa affärerna till
hökarna i stället.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

3